

అనాల్జీయం

డి. వారనాథ్ రెడ్డి

ఆపరేషన్ థియేటరు సినిమా
 పెట్టింగులా అందంగా వుంది.
 తుడిచిన అద్దంలా శుభ్రంగా
 వుంది. కల్లా కపటం తేలీని మన
 నులా నీటుగా వుంది.

ఆ థియేటరు మధ్యలో కాళ్ళు
 చేతులేని స్ట్రెయిన్ లెన్ స్టీలు బల్ల
 వుంది. ఆ బల్ల మనిషి పడుకో

డానికి సరిపోతుంది. ఆ బల్ల నడుం
 లేని పిల్ల సర్కుసు చేసేటట్టుగా
 కావల్సిన ఏంకిల్లో తిరుగుతుంది.
 కావల్సిన ఏంకిల్లో ముడుచు
 కుంటుంది.

ఆ పక్కనే అద్దాల బల్ల వుంది ఆ
 బల్లకు నాలుగు కాళ్ళు, నాలుగు చక్రాలు
 వున్నాయి ఆ బల్ల మీద తెల్లటి గుడ్డ
 పరిచి వుంది. ఆ గుడ్డ మీద కలవాళ్ళు

అధికారంలా కత్తులూ, కటారులూ వున్నాయి. అవి జిగ్జిగ్ మని అధికారుల జులంలా మెరుస్తున్నాయి.

థియేటర్లోకి కొండయ్యను స్ట్రైప్సర్ మీద తీసుకు రాలేదు. మోసుకొని కూడా తీసుకు రాలేదు. నడిపించే తీసుకు వచ్చేరు.

కాని కొండయ్య ద్వారం దగ్గరే నిలుచుండి పోయేడు.

కొండయ్య ముప్పై అయిదు ఏళ్ళ వయసుతో. ఆరవై కేజీల ఒళ్ళతో, తెల్లటి పంచీలో నల్లటి ఒళ్ళతో. గజగజ ఒణుకుతో చేతులు కట్టుకొని నరక ద్వారం దగ్గర నించున్నట్టుగా నిలుచుండి పోయేడు.

అతనికి తొడల దగ్గర చిన్న ఆపరేషను చేయాలి వుంది. కాని అదేదో పెద్ద ఆపరేషనును కొని, చెడ్డ భయపడి పోతున్నాడు కొండయ్య.

భయపడుతున్న కొండయ్యను నవ్వుతూ బిల్ల మీదకు ఆహ్వానించేడు రామారావు.

రామారావు దక్కరు.

ఆ దక్కరే నన్ను. ఆ దక్కరిదే ఆపరేషను థియేటరు దానికి ఆ కొని వున్న ఆసుపత్రులూ అతనిదే! పేషంట్లు యిచ్చే పీజలు అతనేకే! కంపౌండరు, నర్సులు, పాకివాళ్లు అంతా అతని దగ్గర పనిచేస్తున్న వాళ్ళే!

డాక్టరు ఆహ్వానాన్ని తిరస్కరించలేక, తిరస్కరిస్తే రోగం కుదర్చు గనక ఆ

బిల్ల దగ్గర కెళ్ళేడు. వెళ్ళి ఆ బిల్లను చూసి శవపేటికను చూసినట్టుగా జడుసుకున్నాడు.

ఆ బిల్ల ఎంత మందికి ప్రాణాలు పోసిందో...? ఎంత మంది ప్రాణాలు తీసిందో...!!

బిల్ల చుట్టూ డాక్టరూ, కంపౌండరూ ఒక తెల నర్సు, ఒక నల్ల నర్సు వున్నారు వాళ్ళ బట్టలు తెల్లగా వున్నాయి. వాళ్ళ మూతులకు తెల్లటి గుడ్డలున్నాయి. వాళ్ళ చేతులకు తెల్లటి గ్లొజలున్నాయి.

“వనుకొండి” అంది తెల్ల నర్సు.

పడుకున్నాడు కొండయ్య.

“భయపడకండి” అంది నల్ల నర్సు.

భయపడుకున్నాడు కొండయ్య.

కొండయ్యకు ఆపరేషను చేయాలి న భాగం మీదకు కంపౌండరు చక్రాల మీద పోజుగా నించున్న లైటుని తీసుకొచ్చి పోకిస్ చేశాడు. ఆ లైటు ఎటు బడితే అటు తిరగ్గలదు. ఆ లైటు డయామీటరు అడుగున్నర వుంటుంది.

నల్లనర్సు అతని నల్లటి కాళ్ళమీదున్న ఆ ఒక్క తెల్ల పంచీని విప్పేసింది.

కొండయ్యకు చచ్చినంత సిగ్గేసింది. థియేటరు చీకటిగా వుంటే సిగ్గు తగ్గుతుందేమోనని కళ్ళు రెండు చేతుల్తో మూసేసుకున్నాడు.

కంపౌండరు ఆ రెండు చేతుల్ని కళ్ళ మీంచి తీసేసి గుండెల మీద వేసేడు.

నర్సు గుండెల మీద కాదు—
 కొండయ్య గుండెల మీదే!
 కొండయ్య గుండె అదురుకు, గుండె
 మీధున్న కొండయ్య చేతులు బెదురు
 తున్నాయి.
 అతని చేతులు మీద తెల్లటి గుడ్డ
 కప్పింది తెల్లనర్సు.

“నీకేమైనా బాధగా వున్నా. ఏమైనా
 చెప్పాలనిపించినా నోటితో చెప్ప. కానీ

తెరచి చూశాడు. డాక్టరు కలకాయ, తెల్ల
 నర్సుజాబ్బు ముడి తప్ప మరేం కనిపించ
 లేదు.

“ఇప్పుడు నెమ్మదిగా, తిరుముఖంజక్షన్
 ఇస్తాను, కంగారు పడకండి” అన్నాడు
 డాక్టరు.

“అబ్బే! కంగారెందుకు పడతానండీ”
 —కంగారు పడిపోతున్నాడు కొండయ్య
 కళ్ళు గట్టిగా మూసేసుకన్నాడు.

**తెయ్యని మాటలతో మోసాన్ని నిబంధన
 సృష్టించే మహనీయుల కబంధ హస్తాలతో
 సరిగ్గ, సరికి, సరిపోతారు—ఎప్పుడూ అన్యాయాలను నిర్మూ
 లిస్తూ మనుగడ సాగించే అమాయకులు.**

చేతుల్లో చెప్పకు. చేతులు గుండె మీంచి
 తీయకు పొరపాటున లేవకు జాగ్రత్తగా
 వుండాలి. అర్థమయిందా? అన్నాడు
 డాక్టరు.

కానీ ఏ క్షణంలో చేతులు పొజిషన్
 నుండి తీసేస్తానేమో యని, గణాల్ని లేచి
 పోతానేమో యని భయపడుతున్నాడు
 కొండయ్య.

జరిగే ఆపరేషన్ కనిపించకుండా
 కొండయ్య నడుం దగ్గర చిన్నతెర ఎర్రెంట్
 చేశాడు కంపొండరు. కొండయ్య కళ్లు

ఇంజక్షన్ ఇస్తుంటే కొండయ్యకు
 అంత బాధ కలగలేదు గాని, కల్లుతున్నది
 ‘భయం’.

“నీ పేరు కొండయ్య కదూ?”—
 అతనిపేరు కొండయ్యని తెలిసే ఆడిగేడు
 డాక్టరు రాసూరావు.

“అవునండీ”
 “ఏంపని చేస్తుంటావు?”

“నా పనేటా? నూడండీ! మీరు డాక్టర్లు
 మనుసుల్ని కోస్తారు. కోవి మరామత్తు
 నేస్తారు. నేసి కోసిన చరీరాన్ని అతికిం

చేతారు. నానూ అంతేనంది. మీలాగే కొనేతాను అతికిచేతాను. ఏటి: మనుషుల్ని కాదంటే ప్లేట్లని. వైపుల్నిని" అని అందామనుకొని అనలేక 'వెల్దారునంది' అన్నాడు.

"కొండయ్యా: మీ కంపెనీలో మెడికల్ సెసిలిటీను — అంటే వైద్య సదుపాయాలు బాగుంటాయి కమా? "

"అవునంది కాని డాక్టుబాబూ అది మూన్నాళ్ళ ముచ్చటపూత్రవేనంది."

"అదే..."

"అదేనంది. వచ్చేనెల కానించి వెరవ ఇయ్యవయ్య అన్నత్రే"మాకు గతంది"

ఇ. యస్ ఐ (ఎంప్లాయ్స్ వేట్ ఇన్సూరెన్సు కార్పొరేషన్)పారిశ్రామిక ఉద్యోగుల సౌకర్యం ఉద్దేశించబడిన వట్టిబద్దమైన సాంఘిక భద్రతా పథకమని ఇ యస్ ఐ, రీజనల్ డైరెక్టరు డైరెక్టుగా వైదాబాబానుంచి కొండయ్య దగ్గరొచ్చి నచ్చజెప్పినా 'నా నమ్మను' అని ముఖమీదే అనేస్తాడు కొండయ్య.

"అలాగా, అయితే ఇ. యస్. ఐ. అన్నతి మంచిదికాదా?"

"ఎటీ డాక్టూ! తెల్సేఅడుగుతుండా! తెలవక అడుగుతుండా?" చేతుల్తో బుర్ర గోకుండా మనిపించింది కొండయ్యకి. కాని చేతులు కదపగూడదుగా! అంచేత ఆ ఉద్దేశం విరమించుకొన్నాడు.

"అదేటంది" అలాగంతారు: ఇంత

వర్కూ మా కిష్టవొచ్చిన డాక్టుకాద వచ్చినట్టుగా వైజ్ఞి తీసుకుంటున్నానంది. మా డాక్టు వరమగారూ కూడా మా రాజంది. ఆ బాబుకి చేతులెత్తి మొక్కాలి. ఆ బాబు రొగవొచ్చి నోళ్ళందర్నీ ఎంచక్కా సూస్తాడు. ఆబాబుకి చేతకాకపోతే సెనల్లిస్తులు ఏదో అంటారు సూశేరా అదే మీ లాంటోళ్ళకాడికిపంపుతారు సూడంది తమరు నాప్రీసనకి రెండొందలజాతాదన్నాడు. నాను సరేనన్నాను. మీరు మూదొంద లవుతాదన్నా నాను సరేనంతాను. ఎందుకెరికాండి. తవరం దబ్బు ముట్టి నట్టు రచీమ ఇచ్చేతారు కదేటి! ఆ రచీమ మావుల కంపెనీకి సూవిస్తే మావుల రోగానికి ఖర్చు ఎట్టిన దబ్బంతా-ఎంతయినా- ఇచ్చేతాదండి కంపెనీ. అంటే ఏటన్నా మాటా మంచి వైజ్ఞం వారి!నాది. ఖర్చెట్టిన దబ్బిచ్చీసినావి కాదంటే .. డాక్టుబాబూ మీ కిదంతా తెలవదంటే నా నమ్మనంది."

డాక్టరు వైకి నవ్వేరు గాబట్టి కొండయ్యకు నవ్వు వినిపించింది.

నర్సులు నవ్వగూడదు కాబట్టి కొండయ్యకు వాళ్ళనవ్వులు వినిపించలేదు

'డాక్టు బాబుగారి ముఖం సూత్రేనే మాటాడ్డానికి భయవేసింది- అలాంటిది నాతో డాక్టు డాక్టుతోనే నాను ఎన్నాళ్లో ఎరుగున మను సుల్లాగా మాటాడేసు కుతున్నావేటి? ఇప్పుడు నాకంత భయంవేయడం లేదేటి?... అనలందుకనే వో డాక్టు

బాబు నన్ను మాటల్లో పెద్దూంటా.... అరె తన్నదియ్య. అందుకే ఆళ్లని దాచేర్ల న్నారు మరి.'

"అదంతే నా క్కొద్దిగా తెల్వనుకో. కాని యీ, యస్. ఐ, మంచిది కాదని మాత్రం తెలీదు."

"అదేం ఈ యన్నయ్యండి దరిద్రం. దానిమీద మన దరమానువత్రి నయం."

"అహా!"

"ఓనంది. దానినంగతి నాకు బాగెరిక, నాకు ఇంతకుముందు ఏంజేసిన ప్రయివేటు కంపెనిలో యీ యన్నయ్య ఆసువత్రం చేతో మా బాగా అనువంది. అక్కడ ఎలాంటి జబ్బుకై నా రంగునీళ్ళూ ఏ పీసీ మాత్రలావంది అ దీ నీ ఆటికొనం దూటిక పెరివెట్టి పొద్దల్లా లైనులో విల బొవి ఏడిగా పులుకాయం వగోడికై నా వద్దండి ఆ వెద వాసువత్రి"

"చచ్చ! మరంత హెరంగా వుంటాద టయ్య బాబూ"

అన్ నోన్ టైమ్

* "నిజం చెప్పండి.... మీ మొగవాళ్ళు ఎక్కువ మాట్లాడే స్త్రీలనే ప్రేమిస్తారా?.... లేక రెండో రకం స్త్రీలను కూడా ప్రేమిస్తారా?" అన్నది భార్య.

"రెండో రకమా? వాళ్ళెవరో నేను ఎరగను. ఎప్పుడు విన లేదు కూడాను!" అన్నాడు భర్త.

"మరేంటి. ఆ రంగునీళ్లు ఆ మాత్రలా మింగి జబ్బు మీద జబ్బు తెచ్చుకోడవేం నంది అంతోటి భాగ్యానికి మా జీవంలో నూటికి నాలుగొంతులు చొప్పన కోసేతారంది అంటే నాకాడ పది రూపాయలకా కోసేత్తారన్నమాట! (తవరు నచ్చు కోసేత్తున్నారు) హెరవే కదండే."

"హెరవేమరి"

"దాట్రు బాబూ! ఇండులోన మరో పెద్ద లిటిగేషనుందండి "

"లిటిగేషనా!"

"అవునండి కనీసం అయిపొందలు జీతం తెచ్చుకుంటున్నోళ్ళూ. ఆపినర్నూ. యీ యన్నయ్య ఆసువత్రి కెళ్ళనక్కర్లేవటంది. ఆళ్ల మామూలుగానే తవరు లాందోళ్ళు కాడకొచ్చి మంచి వైజం తీసుకోవచ్చు నటంది. సూడండి తేడా ఆపీసేర్లే మరుమలు మావుమనుసులుం కాదు. కూలాడుకో నాయం ఆపీసర్కో"

నాయం. చిన్న జీతగాడికో నాయం. పెద్ద జీతగాడికో నాయం అనలాళ్లు మా మీదే టండి ఎక్కువ పొడి చేసేది? దిజైను ఇంజనీరు బాబు ఏవీటో నాలుగు వుత్తరాలు ముందును వడేసుకొని దిజైను సేసేసి ద్రాయింగులు గీయించేసి మా ప్రోడక్సును డిపార్టుమెంటు మెడకిసిరే ల్లాడు. అట్లా మా ఫోరుమేన్ అందు కొని మాకాడ కొట్టుకొని పారాల్లాడు. ఆ ద్రాయింగుల్లో నున్నట్టు సేసేయమం తాడు. నేసేయమని పూర్తిగా చెప్పగం దానే మరెక్కడుకో పరుగులెత్తాడు. అదేవోగానండి డాట్రు బాబో మా ఫొరు మేన్ డూటీలో వన్నంత సేపూ ఆలా కొంపలు మునిగి పోతున్నట్టు ఒకచే పరుగులు లెట్టుంటాడండి. ఇక ఆ వడేసిన ద్రాయింగులు మాకర్థం కావండి. అస లాళ్ళకి ఆర్థవై (తేకడేటి: నాలుగజాలు పొడవు. రెండంగుళాలు డయామీటరున్న పైపు మద్దెలో ప్లేటుపెట్టి ఎల్లింగు చేశే యాంట? ఎలా సేల్లావండి చెప్పండి. పైపుకన్నం పెద్దదికాదు. పైపు నయిజా చిన్నదికాదు. అలాటప్పుడు ఎల్లింగు ఎలా వీలవుట్టో చెప్పండి. మాకేటైనా మాయలూ మంత్రాలొచ్చను కుతున్నారేవో ఆపీ నరు బాబులు మరి ఆలోచ్చిసేస్తే తెచ్చి దాన్ని సంగతి ఇలా ఒకచే కావండి. ప్రతీ దినూ. అన్ని ఎందుకూ పనిరాని ద్రాయింగులునూ. పనిరాని సూప్రవయ జింగులనూ గమ్మత్తు చూడండి డాట్రు

గారూ! ఆకరికి మావే చెబితావండి. ప్లేటుని ఎట్లు చేయాలంటే పైపుమకోయా లనో. అదనో ఇదనో"

"భరే నాదీవయ్య కొండయ్య." నవ్వేరు రామారావు.

రామారావు నవ్వేటప్పుడుకూడా రామా రావు చేతిలోని కత్తులు కదులునేవున్నాయి.

"ఇంతకీ అనలువిషయం వదిలేశావు. అవి చెప్పు మరి"

"ఏటి చెప్పాలండి మా కుక్కపాట్లు; సూడండీ. ఆపిసర్లకీ మాకూ దర్బాల్లో. జీతంలో తేడా వుండొచ్చుగానండి కళ్లు కాళ్ళు ఆళ్లకున్నట్టే మాకు వుంటాయి. బతుకు మీద ఆళ్లకున్నట్టే మాకూ వుంటుంది. ఆళ్ల రక్తం ఎర్రగున్నట్టే మా రక్తం ఎర్రగుంటుంది, ఆళ్ల కొచ్చే రోగాలు మాకొచ్చేరోగాలు ఒకే లాగుంటాయి. కావి వైజిం ఆళ్లకోలాగుండాలి. ఆళ్ళకి ఖరీదైన వయిజుం మాకు డిక్కు మారిన యియన్నయ్యయ్యి వయిజుం, అద టండీ నాయం?"

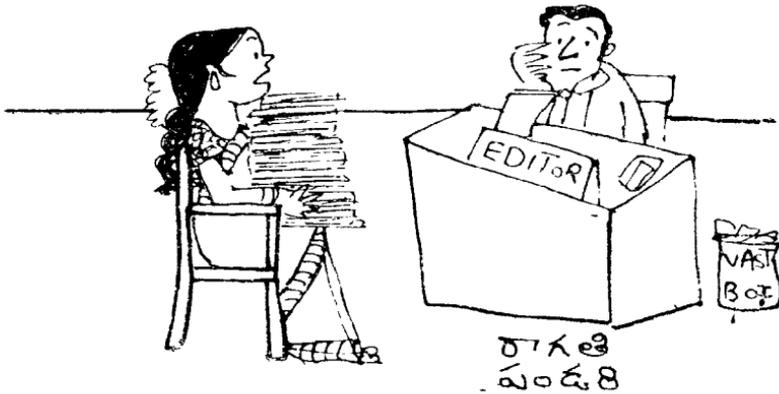
"న్యాయం కాను"

"మాకు నాయం చూశేవాళ్లు ఒవులు న్నారు వెప్పండి.

"ఎవరో ఎందుకూ, మిరంతా కలిసి కట్టుగా ఈ, యస్, ఐ, లో చేర మని చెప్పండి"

"ఎవల్తోవి? సూడండీ డాట్రు బాబు.

నేను మాత్రం ఏం చెయ్యను చెప్పండి! బావ పత్రికావడిట దుకడా అని మా తమ్ముళ్లు, చెల్లెళ్లు తలా వాక కథా రాసిచ్చారు మా పత్రికలో ప్రచురించమని.

మేం సదువుకోనేడు. మాకు ఒక్కొంచి రక్తం కక్కడం తెచ్చు. మాకు గొడ్డులా బాదలు పడ్డం తెచ్చు. కాని ఆ బాదల్నించి తప్పుకోడం మాకు తెల్లు. అందుకే ఎవుడో సదువుకున్నోన్ని. ఆస్తి తెచ్చునోన్ని. 'మా కన్నేయం జరిగేటప్పుడు అదుకోరా కొడకా' అని మావుఁ లెబెద్దాం నీవే మాకు వెసిదె.టువీ. దేవుడివీ అంటాం''

''అంటే యూనియన్ రీడరేనా?''

''అవునండీ''

''అయితే ఈ విషయంలో ఆతనే వంటాడు?''

''అదేబంటాడండీ. ఆదొక జిత్తుల మారి లంజకొడుకు-ఫమించండి డాక్టరు బాబూ నాకావేకరం వత్తే నోరుతిన్న గెల్లు''

''పల్లెదు. చెప్పు-చెప్పు ఆ 'లంజకొడుకు' నకజిత్తులు''

కొండయ్యకు డాక్టరు 'లంజకొడుకు' అనడం ముచ్చడేసింది.

''ప్రసిద్దెంటుగాడిది వూరు ఇక్కడ కాదు. ఉద్యోగం మా కంపెనీలో కాదు.'''

''పరి''

“ఇనండి మరి, అదెకా పూ రూ, పుద్యోగవంటూ ఏపీఠే లేవండి, ఇలాగే మన ఆంధ్ర దేశంలో రెండు మూడు కంపెనీల్లో పెసిడెంటు గిరి ఎలగబెట్టున్నాడండి, అడు మొట్టమొదట కమ్యూనిస్టులు. ఆ యెనక నాలుగు పార్టీలు మారి నాలుగు మేడలు కట్టేడట. ఇప్పుడు ఇందిరమ్మ కాంగిరేసు బలంగా పున్నాది గనక ఇప్పుడు ఇందిరమ్మ కాంగిరేసు .. డా.ట్రు బాబూ, అడి రుబ్బురోలు మొహం సూరగానే తెలుతావండి అను మాయవారి లక్ష కొడుకువి, నాలుగు కంపెనీల్లో అనుబవం, మాయా పున్నాయి గదానైప్పి మావుల పెసిడెంటుగా ఎట్టుకుంటే ఆ లంజకొడుకు ఆ అనుబవలు, మాయలూ మా మీద గుమ్మరితున్నాడండి....”

డాక్టరు నవ్వేడు.

“.... సూడండి డా.ట్రు బాబూ! యూనియను తబ్బుకోవాలే గాని—తబ్బుకుంటే యీయస్సుయేటి, మేనేజుమెంటు సేసే అన్నేయాలేటి—ఏదీ మమ్మల్నేటి సేసు లేవు యూనియను పేరు సెలితే మామీద ఈగలు, దొబ్బులు కూడా వాల్చివు ఎన్నో కంపెనీల్లో ఆ కంపెనీ యూనియన్లు కోర్టు లెక్కి స్ట్రీలు మీద స్ట్రీలు తెచ్చి ఆకరికి నెగ్గేయండి, కొన్ని మంచి కంపెనీల్లోనైతే యూనియను, మా నేజుమంటు కల్పి యీయస్సుయ్య వచ్చని బోలాడి నెగ్గేయండి. అయితే మీరెండుకు కోర్టుకెక్కి సాదింబ నూడదలతారు; నాకెంకి; కాని డా.ట్రు

బాబూ! మావొక అనుకు తిన్న కంపెనీ మాకంపెనీ మానేజుమంటు పెద్దదొంగల ముటా. ఆ దొంగల ముటాకు మాయాని యుచు వంత పాట.”

“వొంగల ముటా! వంత పాట!.... ఏంటియ్యా పాట? నాకర్థం కావడం లేదు!”

“మీకర్థం కాదండి. మీకర్థం కావ లంటే జరిగిన బాగోతం చెప్పాలిండి.”

“చెప్పు-చెప్పు. ఆ ‘బాగోతం’.

కొడయ్యకు ఏదో ఆవరేషను చేస్తున్నట్టు తెలు గాబట్టి ఏదో చేస్తున్నట్టు వుండిగాని ఆతనికి బాప, బయం అని పించడం లేదు. అయినా కళ్లు తెరవలేదు. కళ్లు తెరవదబ్బుకోలేదు.

“సూడండి! ఆ మదైన ఏ గోడల మీద సూపీనా ఏ రోడ్ల మీద సూపీనా ‘కార్మి కుల్చి గాడిదలన్న మానేజింగు డవిరెల్లు హరిహరన్ నళింబాల; చెప్పమావజ చెప్పు కోవాల!’ అని ఇంటేసి అచ్చరాబు—(అని చేతురెత్తి చూపించబోతుంటే కంపొండరు హెచ్చరించేడు) తనరు సూళ్ళేదా?”

“అవునాను. మానేసు. దాని గురించి మీరు నమ్మే చేసేరు గమా; అప్పుడు ఆ నమ్మే ఏమయ్యింది? హరిహరన్ క్షమా పణ చెప్పుకున్నాడా?”

“అయితే తవరుకి ఆ నమ్మే గురించి దొత్తిగా ఏటి తెల్లన్న మాట! యం. డి. గాడు (మేనేజింగు డైరెక్టరు) అడెక్కడ

చెప్పావన సెప్పుకుంతాడండి. ఇలా టాటిల్లో ఆడి తల తెల్లగా పండిపోయి నుదురు వెరిగి పోనాడండి."

"ఇంతకీ యం. డి. మిమ్మల్ని గాడిద లెండుకన్నాడు?"

"ఏ లంజకొడుకనగల్గండి మమ్మల్ని గాడిదలని"

"మరి?"

"ఇనండి మరి: ఇదంతా రాజకీయల తాగోతవండి. యమ్మడికి పర్వనలాపీరరు రామనీకి బొత్తిగా పడదండి. ఎందుకు పడదంటే ఆదూ దొంగే! సూడండీ ఇంగి లీసు పినిమాల్లోను...."

"ఇంగ్లీషు పినిమాలు చూస్తావేంటి?"

"నాకు తెలుగు సినిమాలంటే తల నొప్పండి ఇందీ అంటే బోరండి.... అంటేక ఒక్క ఇంగిలీసు పినిమాలే సూత్రానండి. నాకు సోపియాలారనన్నా. గెగరీ పెక్కు ఆన్నా నెడ్ల ఇష్టవండి— ఆదలా ఒగ్గండి. సూడండీ ఈ మదై నొచ్చిన ఇంగిలీసు పినిమాల్లోను నల్లురెడు

గురు కలిపి డబ్బునో. బంగారాన్నో దొంగలించి ఆ కారువ-అదంతా ఒక్కడే కొట్టేద్దామని ఆళ్ళోను ఆళ్ళు కొట్టేను కుంతారు. అలాంటి కీమలాతేనండీ అభ్యర్థ ర్దీను. అంటేక యమ్మడిని ఎలాగై నా దెబ్బ తీయాలన్నెప్పి రామన్ గాడు మా యూని యను పెసిడెంటుని నాడుకున్నాడండి.... పది వేలు లంచం గూడా ఇచ్చేదటండి: అణ్ణి గద్దెదింపిస్తే మరో పదివేలు లంచం ఇత్తానన్నాడటండి. లంచగొండి లంజ కొడకు "

"ఏవిటి? రామన్ లంచగొండా?"

"అయ్యో: మీకు తెల్లేటండి. ఆడు లంచం గుంజడంలో నెంబరు వన్ను... మా కంపనీలో సగం మందికి పైగా ఆడికి లంచం గట్టి ఉద్దోగాలు తెచ్చుకున్నోళ్ళే నండి. ఇంత సెప్పేక మీకాడ దాపరిక వెండుకండి. నాను కూడా ఆ పట్ట బుర్ర లంజకొడుక్కి లంచం గట్టనై పనవ్వ లేదండి."

"అలాగా."

ప్రాసె...క్వీషన్

● "భార్యను హత్య చేశావనే నీమీది అభియోగం చెప్పయంలో ఏం చెప్తావు?" అన్నాడు జడ్జి.

"ఆ అభియోగం సర్వాబద్ధం సార్! ఆమె నా భార్య కానే కాదు!" అన్నాడు అపరాధి.

“మరేటండి. ఇంతకీ అనలు నంగలి
 ఒక్కసాం. ఎంతవద్దు నెప్పానండి?”

“రామన్ లంచం తినిపించి మీ ప్రెసి
 డెంటుని బుట్టలో వేసుకున్నాడనీ.”

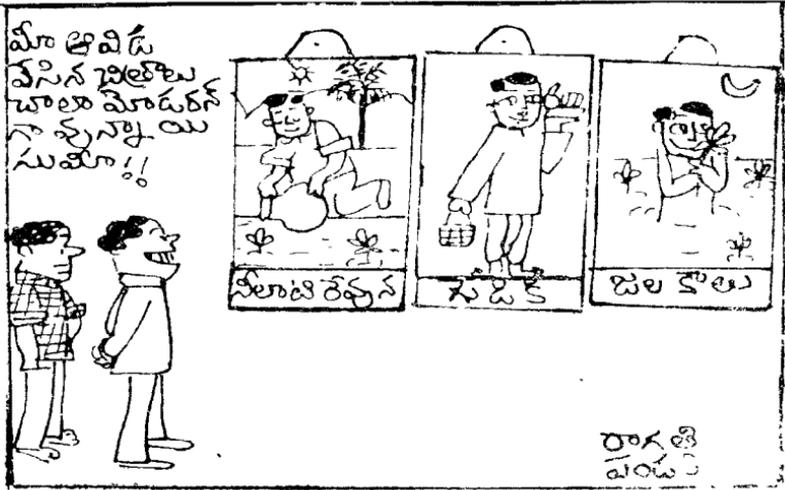
“అఁ బుట్టలో ఏసుకున్నాడా? ఈ
 సంగతంతా పచ్చులం మాకు తెల్లండి.
 ఇక పెసిడెంటు లంజకొడుకు ఆంజో
 తులా మా మీద వర్తాదండి. ఏవో పది
 డీమాండ్లు అని జెప్పి—అవి మానేజి
 మెంటు ఇవ్వకపోతే నమ్మె సేర్దామని
 తలొక్కాడ ఐదేసి రూపాయలు వసూలు
 సేసేదండి. వసూలు సేసిన సొమ్ము
 పదులు కాదు, వందలు కాదు. వేలండి.
 రెండు వేలు. ఆ పది డీమాండుల్లోనూ
 సచ్చి గింజాకన్నా ఒక్కటే కూడా ఇవ్వ
 ననేలందండి మానేజిమెంటు. దాంతో
 పెసిడెంటు మాకు క్రిరెక్కించేదండి....
 మానేజిమెంటు మీద కసి. నమ్మె మీద
 పర్తా కల్పించేదండి. నిజవు డాట్రు బాబూ!
 ఆవుడు నమ్మె సేసే వర్కూ కాళ్ళు నిల
 బడేవి కావనుకోండి. అదలా ఒక్కండి ఓ
 రోజు ఏటయ్యింది ఎరికాండీ—ఒక
 వర్కూరు యమ్మడి కారుకర్డంగా వచ్చేదనీ,
 ఆ వర్కూర్ని యమ్మడి కళ్ళు కనబడవురా
 గాడిదా’ అనన్నాడనీ. పక్కనే వున్న
 మరో ముగ్గురు వర్కూర్లు ‘అదేటండి ఆలా
 గంతారంకే, ‘అవుప్రా మీరంతా గాడిద
 లంటాను, ఏటి సేత్తాపస్’ అన్నాడనీ,
 కంపెనీ-కంపెనీ అంతా పెసిడెంటుగాడి
 పావలూ పొక్కి పోనాడండి”

“అలాగా.”

“అవునండి. అప్పటికే మానేజిమెంటు
 మీద కసిగా, కోపంగా వుడికి పోతున్నా
 వేమో—దాతో మాకు అరికాలి మంటలు
 నెత్తి కెక్కేయండి. మా కార్మికులంతా
 నాగుల్లా బుసలు కొట్టేరండి. విప్రురవ్వల్లా
 రుసరుసలాడి పోయేరండి. ఆ రోజు
 ఒవులుపీ పవిసేయడం మానేసి పైకొచ్చేసి
 నావండి. మహా అరిజంటుగా జనరలుబాడీ
 మీటింగు ఎట్టి ‘యమ్మడి గాడు ఆంధ్రుల్ని
 గాడిదలన్నండుకు చెప్పుమావజ నెప్పుకోవా
 లనీ, అప్పటిదాకా ఆపకుండా నమ్మె సేత్తా
 వనీ - మానేక చప్పట్లు కొట్టించుకొని
 నమ్మెను ‘డికిలేరు’ సేకేసినాడండి పెసి
 డెంటు లంజకొడుకు. గమత్తేటంకే
 డాట్రు బాబూ! యమ్మడి ఒప్పుని ఇంతకీ
 గాడిదలన్నదీ మాకు తెల్లు. తెల్లుకుండా
 మన్న అయిదియా కూడా తట్టనేదు....
 అభిమానం, అవేసాలూ వుంతాయి. కాని
 ఆలోనించడం, అడగు ఎవక్కెయ్యడం
 మాకు తెల్లు. అణ్ణి సంపేర్తావంకే సంపే
 యడవేఁ అణ్ణి పూజిద్దావంకే ఆకాశాని
 కెత్తేయడవేఁ అదండి మా తంతు
 అందుకే గదండి కల్లా కివటం లేని
 మమ్మల్ని తోచబొమ్మల్ని సేసి నాయకు
 లనోళ్ళు మమ్మల్ని ఆళ్ళ సోర్దాకు బలి
 సేతున్నారు.”

“అ మాట నిజవేఁ.”

“అఁ మావుఁ నమ్మె మొదలెట్టేపటి

సెప్పేను గదండి! వర్కర్లనంతా నూటికి నూరుపాళ్ళు డూటీ కెళ్ళడం మానేశావండి. ఆడోళ్లు నమ్మేలో దూర్లేదు గానండి తక్కినోళ్ళంతా ఒక మాట మీద-ఒక తాటి మీద నిలబడ్డావండి."

"మీ కం పెనీ లో ఆడపిల్లలు కూర్చోకుండా ఉండండి."

"అయ్య బాబోయ్! ఆళ్ళు లేకపోతే ఏమిటి అంటే. ఆళ్ళు లేకుండా ఏకం పెనీ వుండి వెళ్ళండి. నూ కంపెనీలో కనీసం ముప్పై మందింటారుండి. అంతా వయస్సుతో కొవ్వెక్కిన ఆడపిల్లలేనండి. అంతా ఆప్పుడే వెళ్ళయినోళ్ళూ, ఇంకా వెళ్ళి కావల్సినోళ్ళూనండి. వెళ్ళి కావల్సినోళ్ళే బోల్డు మందున్నారండి."

"అబ్బ! అంత సుందీ ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారన్న మాట?"

"సేయక ఏటి సేత్తూ సెప్పండి! ఆడపిల్లలు ఏమి గుర్తొనడాలో వూసు పోక ఉద్యోగాలు సేతున్నారేమో నావి తక్కినోళ్ళంతా ఇంటిలో సరిగా గడచితే ఉద్యోగాలు సేతున్నారంటారుండి .. లేకుంటే ఏ అమ్మ బాబూ ఉడి పిల్లల్ని ఇంట్లోంచి ఎందుకు పైకి రావితారు.... నన్నడిగితే దానియగుడదంటానండి."

"చేంబయ్య! అలాగంటూ ఈ ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో కూడాను."

"డాట్రు బాబూ! ఎన్ని శతాబ్దాలు కానీనండి మగాడి ఇనప్పాదల కింద పువ్వులా పిప్పయి పోవలపిందేనండి - ఆడది ఆ!"

“ఏ విఠో యే— క వి త్వం చెబు తున్నావు?”

“నాబోటి ముండాకొడుక్కి కవిత్వాలేటి గావి—నాను సెప్పింది అవ్వరాలా నిజ వంది. ఆలా కాబోతే ఏ ఆడపిల్ల శీలం దానుకోగల్గింది సెప్పండి మా కంపెనీలో? ఆకరికి ఆరవయ్యేళ్ళ ముసలిదొక్కు ఆపీ నరు లంజాకొడుక్కిల్ని కూడానూ-ఉద్దోగావి కొచ్చే పరాయి ఆడది విలాసినంది. ఆ లంజాకొడుక్కి అంటేసి కూతుర్లున్నారనీ-ఆళ్ళు కూడా తన కూతుళ్ళాంటోళ్ళోననీ గ్నానం ఎందుకుండదోనంది: మా కంపెనీలో ఆడపిల్లల్ని ఉజ్జోగం ఎలాటి దంటే—పెద్ద పెద్ద మొసళ్ళున్న చెలువు లోకి త్నానానికి ఎల్లడం లాంటిదంది.... డాక్టరు బాబూ: నర్కూస్పోడు రెండు పేతు ల్లోనూ బోల్లు బంతుల్ని అందిచేటట్టు మాటమాటకీ ఆడపిల్లల్ని డిపార్టుమంటులు మార్చేత్తుంటారంది. ఎందుకు మార్చే త్తుంటారనేది రకరకాల రుచులు కోస వనీ తవఁడుకీ ఏరే సెప్పక్కల్లేదను కుంఠాను. ఇక ముందల కంపెనీలో ఆడ గుంటక్కి, మా కంపెనీలో ఆడగుంటక్కి ఇక తేడా ఏటి? సెప్పండి. అంటేత ఆ టొమ్మలు సమ్మెతో తల దూర్చలేదంది. పోనీ ఆలు తెలదూరుద్దావన్నా ఆ లంజా కొడుకులు దూరని త్తారేటి? తిన్నగా అమ్మ యల ఇళ్ళకి జీపుల్ని, రిజరు పోలీసుల్ని పంపి మరి కంపెనీకిరిప్పించుకొని కామం.... సెనె: ఆకరికి గవత్తేటంటే డాక్టరు

బాబూ: ఆడగుంటక్కి ఏం 'వస' తివి పించేరో గావి లంజాకొడుకులూ—ఆళ్ళంతా మానేజుమంటుకే వంత పాటక్కి ఇదిన్నారు గాదు మావుఁ నిజంగా గాడిదిలవనోరండి ఆడగుంటలు. సూడండి ఎలాగుందో!”

“భలేగుండే!”

“భలేగుండడవేటి? మమ్మల్ని గడివ లండమా?” అనిపించింది కొండయ్యకి.

కొండయ్యకు ఆపరేషను ఫియేటర్లో వున్నట్టు లేదు. ఇంట్లో మంచం మీద పడుకొని కళ్ళు తెరవకుండానే—పెళ్ళాన్ని పక్కన పెట్టుకొని-పెళ్ళాంతో ముచ్చటిస్తు న్నట్టుగా వుంది.

“ఏవో చెప్తావుగావి ఆసలు విషయం- సమ్మె ఏటయ్యందో చెప్పేవు గాదు కొండయ్యా.”

“బానండి ఆసల సంగతే ఒక్కేసినాం' సమ్మె సేతున్నాం అని సెప్పేను గదండి' ఇక ఇనండి సమ్మె వారం రోజులు జరిగినా యమడి గాదు 'నేను గాడిద లన్నేదు మొర్రో' అని నెత్తికొట్టుకున్నాడు. మా కంపెనీ వాళ్ళు నా కొడుకుల్లాంటోళ్ళు. ఆళ్ళనెందుకంటా నన్నాడు. అనని దానికి ఎందుకు చెప్పమా వణ చెప్పాలన్నాడు. చెప్పమావణ చెప్పనూ అన్నాడు ఆఖరికి ఈ కేసు డిల్లీ వర్కూ పోనాదండి.... సూడండి: ఒవులుకుండే దన్ను ఆళ్ళ కుంటాది.—ఆడు యమ్ డీ అన్నాక ఆడికి బోల్లు దన్నుండక పోద్దా; ఆ తరువాత

అక్కణ్ణించి వనీ పాట లేని మంత్రి ఒకడొచ్చేడండి. వచ్చి గొ డ వ ని 'కావప్' చేప్పేడండి. నమ్మె నడనుబ్రేకు ఏసినట్లు నడనుగా ఆగిపోనాడండి. ఎందు కాగి పోనాదంటే...."

"ఎందుకు?"

"ఇనండి మరి. మా పెసిడెంటు ఎదవ యమ్ డీ ఎదవకాడ కూడా లంచం తిన్నా టండి. ఎందుకు తిండండి ఎదవ లంజ కొడుకు: యమ్ డీనీ, రాహుననీ పిల్లిల్ని సేసి—ఆళ్ళ దగ్గర రొద్దెల్లాంటి డబ్బుని తినేసుంటాడండి కోతి లంజకొడుకు.... అవుదు మాతో ఏటన్నాడెరికాండి 'మన ఇనయం దిల్లిదాక ఎల్లంది. దిల్లి మంత్రి ఇనయమంతా అర్థం చేసుకుండు.... యమ్ డీ నంగతి తప్పక అంతు సూత్రా నన్నాడు. వారం రోజులు యమ్ డీ వి గజగజ లాడించేవు. ఇక మీదట ఆడు గాని, మరెవుడు గాని నోరు పారేసుకో"

లేడు. మీ అండ దండలు వల్ల నమ్మె ఇజయం సాదించింది. ఇజయం సాదించేం గనకే వారం రోజుల జీతం కంపినీ ఇచ్చే స్తుందన్నాడండి డాట్రు బాబూ! జీతం ఇచ్చేయడవంటే ఏటెరుకాండి? మా 'ఎర్ను లీవు'ని కోసుకొని, ఆదండి ఆ లంజకొడుకు సేసిన వుపకారం: మావుఁ ఇంకా గొడవెద్దే ఏటన్నాడెరికాండి.... నెట్రోజుల్లో యమ్ డీ కంపినీ నుంచి ఎల్లిపోతాడు. ఆడెళ్ళకపోతే నానెళ్ళిపోతా వన్నాడు—చప్పట్లు మద్దెన, ఏదీ నెలయ్యి ఆర్నెల్లయింది. ఆడూ ఎళ్ళేదు. ఈడూ ఎళ్ళేదు. పెసిడెంటుగాడు అంత మాయ లంజకొడుకండి!"

"అలాంటప్పుడు వాణ్ని దిం చే సి మరోణ్ని ఎన్నుకొండయ్యా?"

"అ లా గే అనుకున్నావండి. కాని డాట్రు బాబూ! ఆకుల్నాకే పెసిడెంటు లంజకొడుక్కి—ఆ డి మూ కు ల్నా కే

పైలాక్ నిస్టర్

● సంతానం లేని ఐశ్వర్యవంతురాలైన ఒక విధవ బ్యాంకు లోంచి డబ్బు తీసుకొని బైటికి వచ్చింది. వర్షం బాగా కురుస్తోంది. టాక్సీలో వెళ్తే ఖర్చవుతుందేమోనని ఒక నిమిషం ఆలోచించింది. ఆ తరువాత 'నేను చచ్చాక నా వారసులు ఎలాగూ కార్లలో తిరుగుతారు. మరి నాకేం ఖర్మ?' అనుకొని వెంటనే టాక్సీని పిలిచింది.

కక్కుర్తి లంజకొడకులు కొంత మందు
 న్నారండి. ఆళ్ళు కుక్కలకన్నా ఆద్వోన్న
 వండి ఆళ్ళ యూనియను జనలు చెక్రట్రీ
 కమిటీ మెంబరు. కొంత మంది వర్క
 ర్లునూ. కమిటీ మెంబరుల్లో శర్దడు పెసి
 దెంటుని తిట్టి యూనియన్నించి రాజినామా
 చేసేరండి మి ఆలు రాజినామా సేస్తే
 యడం సరిగా దబ్బులు అందకో, ఆఫీ
 మాయలు నచ్చకో మనకు తెల్లంది. కాని
 అప్పుడేనండి అన్నీ బయటకొచ్చినాయి.
 ఇదంతా గావన్ గాడు నడిపిన నాటకవసీ,
 యమ్ డీ ఆనలు గాడిదనలేదనీ, గాడి
 ద్లనక పోయినా యమ్ డీ కాడ ఆడు
 లంబం కొట్టేసాడనీ... మొత్తాని కేటంపే
 మాలో మాకు తగాదాలూ, గ్రూపులూ
 నచ్చేసినారండి. కమ్మోలంతా ఒక పార్టీ.
 రెడ్డిలంతా ఒక పార్టీ. బావనోలంతా ఒక
 పార్టీ .. ఇలా కులాలు పారిటీలండి —
 అందులో మళ్ళా పార్టీలు; కిష్టాజిల్లా పార్టీ.
 గోదారిజిల్లా పార్టీ. ఇశాకజిల్లా పార్టీ....
 ఇలా జిల్లాలు పార్టీలు; సూడండి ఎలా
 గుండో; కొన్ని పార్టీలు ఎలక్కడ కావా
 లంటే మరికొన్ని పార్టీలు కావంతుకు
 ఈల్లేదంటున్నాయి. అం సేత మాలో
 మాపుఁ తిట్టుకోదాలు. కొట్టుకోదాలు సాగి
 త్తున్నావంది. ఇదే అదనమకొని మానేజి
 మంటు లంజకొడకులు ఎన్ని ఇబ్బందులు
 పెట్టాలో అన్ని ఇబ్బందులు పెడున్నా
 రండి. ఆకరికి కొంత మంది పెసిదెంటు
 గాడి కాడతెళ్ళి - ఆదికి రెండు సేకుల్లో

దండం ఎట్టి 'రచ్చిండు కామా వైభో:'
 అన్నాం. కనీసం 'స్టే' తీసుకు రమ్మ
 న్నామ్ 'ఓ తప్పకుండ' అన్నాడు మాయ
 లోడు కాని 'స్టే' తేవాంటే దబ్బుతో
 వసన్నాడు. మి దబ్బు ఏదీ అన్నాడు.
 ఎంత దబ్బు తిన్నా దబ్బు దబ్బు....
 అంటాడు ఎంప లంజకొడుకు. ఆలమ్మ
 ముందు దబ్బుని కని. ఆ యెనక అజ్జీ
 కన్నాదిలాగుంది. అప్పుడు సమ్మెకు వసులు
 సేసిన రెండు వేలు : టి సేకేపురా కొడకా
 అంటే ఆ సొమ్మంతా సమ్మెకే అయిపోనా
 దంతున్నాడు. ఐతే లెక్కలు సూపించన
 అంటే చెక్రట్రీ నడుక్కొనుతున్నాడు.
 సూడండి ఆడి గడిసుజనం ... చెక్రట్రీ
 నడిగితే లెక్కలు సూపించేదా అగమంతు
 న్నాడు. అర్చెల కొం అలాగే అంకు
 న్నాడు కక్కుర్తి లంజకొడకు. మాపే
 రబ్బి అలాగుంటి నెత్తులు బాదుకొని -
 పాకిల్లాన్ మేర యద్దాని అన్నీ పారిటీలు
 కలం నెట్టినట్ట-మా కులాల పారిటీలు.
 జిల్లాల పారిటీల ఏకవయ్యి ఒకక్కొచ్చి
 రెండేసి రూపాయలు చందా మళ్ళీ ఇవ్వ
 టానికి, అడు కొద్దుకెక్కె 'స్టే' తీసుకు
 రాటానికి నిర్ణయం సేసుకున్నాటండి
 ఆ లంజకొడగు గోతులో సన్న మమ్మల్ని
 మట్టేసి కప్పేయకుండా, పైకి లాగి రచ్చి
 త్తాడనే నమ్మక నచ్చదండి. కాని దాట్లు
 బాబూ! ఇది సూకేరు గారు. ఆస
 లాడు...."

"ఎన్....అపరేషన్ ఈజ్ ఓవర్ ...

:వీడి దగ్గర బంగారపు పట్టు తప్ప
ఇంకేం లేవు బాబో!

సింహాలం (కంపొండు). కొండయ్యని బెడ్డు మీదకు తీసుకెళ్ళు ఆ మేరీ (తెల్లి నర్స్). మరో ఆపరేషన్ కేసు వుంది గదూ: పేషంటు రిడీగా వున్నాడా.... తీసుకురా: క్వి క... పరవాలేదు - లెగు కొండయ్యా! నడవగలవు. సింహాలం! ఇ క న్ని తీసుకెళ్ళ...." అని డాక్టరు రామారావు చేతులు కడుక్కోడానికి బేసిన దగ్గర కెళ్ళి పోయేడు.

నడెన్ గా కొండయ్య కళ్లు తెరుచుకొని రెప్ప వేయడం మర్చిపోయేయి. నిరాటంకంగా నాగుతున్న నోరు వాగుడు ఆపేసినా - నోరు మూసుకోకుండా బెడ్డుగా నాగిపోయి బెడ్డు ను న్నా లా గుం డి

పోయింది. ఆ రాత్రి—పతీ రాత్రి లాగే ఆ బెడ్డు హోటల్లో—ఎవరో కండిషన్ గదిలో డాక్టరు రామారావు, రాజున్, ప్రెసిడెంటు, మరో ముగ్గురు ఆఫీసర్లు చుట్టూ కూర్చొని కంపొండును చూస్తున్నారు. వాళ్ళమధ్య రంరకాల రూపాయిల నోట్లు, కోడి గుడ్డలూ, మూడు బుడ్డలూ, ఆరు గ్లాసులూ వున్నాయి

కొండయ్య సంగతి రామారావు ఆక్కడేమి చెప్పలేదు. రామారావులో గొప్ప గుణం ఏమిటంటే—అదే... ఎక్కడ విషయం అక్కడే మరిచి పోతాడు. *